

Nội dung bài viết

1. [Dàn ý viết bài văn kể lại một trải nghiệm của em ngắn gọn](#)
2. [Bài văn kể lại một trải nghiệm của em ngắn - Mẫu 1](#)
3. [Viết bài văn trải nghiệm của em ngắn nhất - Mẫu 2](#)
4. [Bài văn kể lại trải nghiệm đáng nhớ của em hay nhất - Mẫu 3](#)
5. [Bài văn kể về một trải nghiệm của em ngắn gọn - Mẫu 4](#)
6. [Văn 6 viết về một trải nghiệm của em hay nhất - Mẫu 5](#)

Dàn ý viết bài văn kể lại một trải nghiệm của em ngắn gọn

1. Mở bài

Giới thiệu về câu chuyện mà em định kể.

2. Thân bài

- Giới thiệu thời gian, không gian xảy ra câu chuyện, nhân vật có liên quan.
- Kể lại các sự việc trong câu chuyện theo một trình tự hợp lí (thời gian, không gian, nguyên nhân - kết quả, mức độ quan trọng của sự việc...)
- Thái độ, suy nghĩ sau khi trải nghiệm đó.
- Bài học rút ra sau trải nghiệm đó.

3. Thân bài

Cảm xúc của người viết và tầm quan trọng của trải nghiệm với bản thân.

Bài văn kể lại một trải nghiệm của em ngắn - Mẫu 1

Trải nghiệm sẽ đem đến cho chúng ta nhiều bài học quý giá. Bởi vậy, tôi luôn trân trọng những trải nghiệm mà mình có. Đặc biệt nhất là những trải nghiệm cùng với bạn bè.

Nghỉ hè, em và Ánh Tuyết đã đăng kí tham gia câu lạc bộ Tiếng Anh của trường. Tuyệt là người bạn cùng lớp mà em mới quen. Nhưng cả hai đã trở nên thân thiết như những người bạn thân. Chúng em đã có cùng nhau trải qua nhiều trải nghiệm thú vị. Trong đó, em nhớ nhất là buổi sinh hoạt đầu tiên của các thành viên trong câu lạc bộ. Buổi sáng hôm đấy, em dậy thật sớm. Sau khi chuẩn bị xong, em sang rủ Ánh Tuyết. Cả hai cùng đạp xe đến trường. Chúng em cất xe, rồi đến phòng học của câu lạc bộ.

Chào đón chúng em là cô Thu - chủ nhiệm của câu lạc bộ. Cô cũng là giáo viên dạy chúng em môn Tiếng Anh ở trường. Ngoài ra, một số anh chị khóa trên là thành viên của câu lạc bộ cũng đã có mặt. Em và Ánh Tuyết tìm chỗ ngồi. Khoảng tám giờ, buổi sinh hoạt đầu tiên của câu lạc bộ bắt đầu. Đầu tiên, cô Thu đã giới thiệu đôi nét về bản thân, về câu lạc bộ. Sau đó, các anh chị khóa trên đã biểu diễn một tiết mục văn nghệ để chào mừng chúng em - những thành viên mới. Bài hát được biểu diễn là “Trouble Is A Friend” - một bài hát tiếng Anh mà em rất thích.

Kết thúc phần chào hỏi, các thành viên trong câu lạc bộ đã có thời gian để làm quen với nhau. Mỗi thành viên sẽ tự giới thiệu đôi nét về bản thân bằng tiếng Anh. Tiếp đến, cô Thu đã tổ chức nhiều trò chơi thú vị. Em và Ánh Tuyết đã xung phong tham gia trò chơi “Ai nhanh hơn”. Mỗi đội thi đấu sẽ bốc thăm để nhận được một chủ đề, chúng em sẽ phải tìm các từ vựng tiếng Anh có liên quan đến chủ đề đó. Thời gian thi đấu sẽ là năm phút. Đội của em đã bốc thăm được chủ đề hoa quả. Em và Ánh Tuyết đã nghĩ và viết được khá nhiều từ vựng. Kết quả chung cuộc, chúng em đã về nhì.

Buổi sinh hoạt kết thúc rất vui vẻ. Em và Ánh Tuyết cũng đã có thêm trải nghiệm thú vị. Cả hai thống nhất sẽ tiếp tục tham gia câu lạc bộ. Chúng em cũng trở nên gần gũi hơn, hiểu nhau hơn.

Quả là một trải nghiệm đáng nhớ và ý nghĩa. Nhờ vậy, em đã hiểu thêm về người bạn của mình. Em cũng tự hứa với bản thân sẽ trân trọng tình bạn này.

Viết bài văn trải nghiệm của em ngắn nhất - Mẫu 2

Trong cuộc sống, mỗi người sẽ có được nhiều trải nghiệm quý giá. Tôi cũng vậy, nhờ có trải nghiệm đó, tôi nhận ra được nhiều điều giá trị cho bản thân.

Khi còn bé, tôi là một đứa trẻ nghịch ngợm. Còn nhớ lúc tôi học lớp ba, một lần đã bị lạc trong siêu thị. Hôm đó, tôi được tan học sớm. Mẹ đến đón tôi về nhà. Trên đường về, mẹ có vào siêu thị để mua đồ. Tôi rất háo hức vì trong siêu thị có nhiều đồ ăn.

Mẹ đi gửi xe, rồi dắt tôi vào trong siêu thị. Lúc này, siêu thị rất đông người. Các gian hàng nào cũng có người mua sắm. Mẹ dặn tôi phải luôn theo sát để tránh bị lạc. Hai mẹ con đi đến gian hàng bán đồ ăn. Rất nhiều bánh, kẹo được bày bán. Tôi nhìn mà thích thú vô cùng. Do mãi ngắm những món đồ ăn, mà tôi không để tâm đến tiếng gọi của mẹ. Vậy là tôi đã lạc mất mẹ từ lúc nào. Lúc đó, tôi cảm thấy rất sợ hãi. Tôi nhìn khắp

các phía vẫn không thấy mẹ đâu. Tôi chạy khắp nơi để tìm mẹ, nhưng vẫn không thấy bóng dáng quen thuộc đâu. Tôi liền bật khóc.

Thấy vậy, mọi người xung quanh liền tới hỏi chuyện tôi. Tôi vừa khóc, vừa kể cho họ nghe. Sau đó, có một cô đã đề nghị đưa tôi đến chỗ bảo vệ. Tôi đi theo cô, lúc này cũng đã nín khóc. Ở đây, họ đã nói trên loa phát thanh để mẹ có thể nghe được. Khoảng mười lăm phút sau, mẹ đã đến. Tôi thấy khuôn mặt của mẹ rất lo lắng. Mẹ chạy đến ôm chầm lấy tôi. Tự nhiên, tôi bật khóc nức nở. Mẹ vừa lau nước mắt, vừa nói xin lỗi. Còn tôi thì cảm thấy hối hận vô cùng.

Trên đường về nhà, tôi đã xin lỗi mẹ. Lời nhắc nhở của mẹ khiến tôi nhận ra bài học quý giá. Một trải nghiệm đáng nhớ khiến tôi hiểu được tình yêu thương của mẹ dành cho mình, cũng như cần phải ngoan ngoãn hơn.

Bài văn kể lại trải nghiệm đáng nhớ của em hay nhất - Mẫu 3

Do buổi tối hôm đấy có hoạt hình rất hay mà mình thích xem nên mình đã không học bài. Mình nhớ mãi tiết trả bài môn văn hôm ấy, có lẽ đó là giây phút bẽ bàng đau khổ nhất đối với tôi từ trước đến nay. Một điểm 3 to tướng trong bài làm văn của tôi. Tôi sẽ kể cho các bạn nghe về kỉ niệm đáng buồn mà cũng là đáng nhớ nhất của tôi.

Hôm nay cô Hương trả bài kiểm tra cho lớp. Cô đến chỗ tôi đặt bài của tôi xuống bàn, nét mặt cô có vẻ không vui. Tôi cúi xuống nhìn bài kiểm tra. Trời ơi! một điểm 3 to tướng, tôi choáng váng, tim như ngừng đập, không thể tin nổi nữa. Là một người biết làm văn tôi không thể tin kết quả này. Tôi cố lấy bình tĩnh nhìn lại, con số 3 in rõ trong khung điểm màu đỏ rất rõ ràng như trên người, như giễu cợt tôi. Tôi vội vàng gập bài vào, bần thần quay sang nhìn các bạn xung quanh như để tìm một người cùng cảnh với mình. Hình như bạn nào cũng hờ hởi với kết quả của mình, chẳng ai để ý đến nỗi buồn của tôi. Chắc các bạn nghĩ rằng tôi cũng như mọi lần thường được điểm 8 điểm 9 vì tôi là cây Văn của lớp cơ mà! Càng nghĩ tôi thấy càng xấu hổ, tôi cúi gằm mặt xuống bàn nhìn bài mình một lần nữa. Dòng chữ cô Hương phê như hiện lên rõ ràng trước mắt tôi: Bài văn lạc đề. Bài văn mà cô giao là kể về chuyến đi du lịch của em nhưng tôi lại tả khung cảnh trong chuyến đi du lịch. Đề bài không khó nhưng do tính không cẩn thận không đọc kỹ đầu bài. tôi nhớ lại lúc đó tôi còn nói chuyện về bộ phim hôm qua. Tôi tự trách mình, đây cũng là bài học để lần sau tôi cẩn thận hơn. Lúc đó tôi thấy cô buồn và nói với tôi “ sao điểm lần này của em thấp như thế? Bài này em không hiểu ở đâu cô sẽ giảng lại?” cô giáo như người mẹ thứ hai đối với em mặc dù thế nào cô cũng dùng lời lẽ nhẹ nhàng để dạy bảo chúng tôi.

Mặc dù bài kiểm tra điểm thấp nhưng đó cũng là động lực và bài học quý để em cố gắng học tập nhiều hơn.

Bài văn kể về một trải nghiệm của em ngắn gọn - Mẫu 4

Được sống trong vòng tay chở che, thương yêu của người thân luôn là khoảnh khắc hạnh phúc, ấm áp với mỗi người. Em luôn khắc ghi và nhớ mãi những giây phút được sống bên ông ngoại. Kỷ niệm ông dạy em nấu ăn đã trở thành ký ức khó phai, theo em đến hết cuộc đời này.

Em nhớ như in buổi trưa hè nọ, em theo ông ngoại xuống bếp chuẩn bị cơm trưa. Thường thường, em sẽ giúp ông nhặt và rửa rau, chuẩn bị bát đĩa. Tuy nhiên, hôm đó ông bận mỗi cá nên đã nhờ em rang lạc. Biết em chưa từng làm việc này bao giờ, ông đã dạy em cách đảo đĩa để lạc được chín đều, không bị khét. Em đứng bên cạnh, cố gắng lắng nghe và tiếp thu lời ông. Nhưng quá trình thực hành lại chẳng suôn sẻ. Vì cho lửa quá to và đảo không đều tay nên lạc đã bị cháy gần hết. Khi bước vào bếp, thấy cái chảo lạc đen xì, ông còn hóm hỉnh cười nhẹ một tiếng. Ông không mắng mỏ nặng lời hay trách móc mà chỉ đùa vui rằng "Cháu ông ngốc quá!". Trước đó, em thấy buồn vô cùng bởi bản thân quá vụng về. Đến khi nghe lời ông nói, em nhẹ nhõm và thoải mái hơn. Những ngày sau đó em được ông chỉ dạy nhiều món hơn, mẹ em còn ngạc nhiên vì em biết nấu ăn những món đơn giản. Mặc dù em chưa làm được nhiều và còn vụng về nhưng ông luôn bên cạnh em và chỉ dạy nhiệt tình.

Nhiều năm trôi qua, giờ em đã lớn và ông cũng có tuổi. Mỗi lần về quê em lại nấu những món ông dạy cho ông ăn và cùng kể lại mẻ lạc rang bị cháy ngày xưa. Vừa ăn vừa cười cùng ông em mong ông sống lâu và chứng kiến sự trưởng thành của em.

Văn 6 viết về một trải nghiệm của em hay nhất - Mẫu 5

Có người đã từng nói rằng: "Từ trải nghiệm của quá khứ chúng ta rút ra bài học dẫn đường cho tương lai". Trong cuộc sống, mỗi người sẽ có được nhiều trải nghiệm quý giá. Tôi cũng vậy, nhờ có trải nghiệm đó, tôi nhận ra được nhiều điều giá trị cho bản thân.

Khi còn bé, tôi là một đứa trẻ nghịch ngợm. Còn nhớ lúc tôi học lớp ba, một lần đã bị lạc trong siêu thị. Hôm đó, tôi được tan học sớm. Mẹ đến đón tôi về nhà. Trên đường về, mẹ có vào siêu thị để mua đồ. Tôi rất háo hức vì trong siêu thị có nhiều đồ ăn.

Mẹ đi gửi xe, rồi dắt tôi vào trong siêu thị. Lúc này, siêu thị rất đông người. Các gian hàng nào cũng có người mua sắm. Mẹ dặn tôi phải luôn theo sát để tránh bị lạc. Hai mẹ con đi đến gian hàng bán đồ ăn. Rất nhiều bánh, kẹo được bày bán. Tôi nhìn mà thích thú vô cùng. Do mãi ngắm những món đồ ăn, mà tôi không để tâm đến tiếng gọi của mẹ. Vậy là tôi đã lạc mất mẹ từ lúc nào. Lúc đó, tôi cảm thấy rất sợ hãi. Tôi nhìn khắp các phía vẫn không thấy mẹ đâu. Tôi chạy khắp nơi để tìm mẹ, nhưng vẫn không thấy bóng dáng quen thuộc đâu. Tôi liền bật khóc.

Thấy vậy, mọi người xung quanh liền tới hỏi chuyện tôi. Tôi vừa khóc, vừa kể cho họ nghe. Sau đó, có một cô đã đề nghị đưa tôi đến chỗ bảo vệ. Tôi đi theo cô, lúc này cũng đã nín khóc. Ở đây, họ đã nói trên loa phát thanh để mẹ có thể nghe được. Khoảng mười lăm phút sau, mẹ đã đến. Tôi thấy khuôn mặt của mẹ rất lo lắng. Mẹ chạy đến ôm chầm lấy tôi. Tự nhiên, tôi bật khóc nức nở. Mẹ vừa lau nước mắt, vừa nói xin lỗi. Còn tôi thì cảm thấy hối hận vô cùng. Trên đường về nhà, tôi đã xin lỗi mẹ. Lời nhắc nhở của mẹ khiến tôi nhận ra bài học quý giá. Một trải nghiệm đáng nhớ khiến tôi hiểu được tình yêu thương của mẹ dành cho mình, cũng như cần phải ngoan ngoãn hơn.

Trải nghiệm với người thân luôn đem đến nhiều giá trị. Mỗi người hãy tích cực trải nghiệm để tích lũy và hoàn thiện bản thân trở nên tốt đẹp hơn.